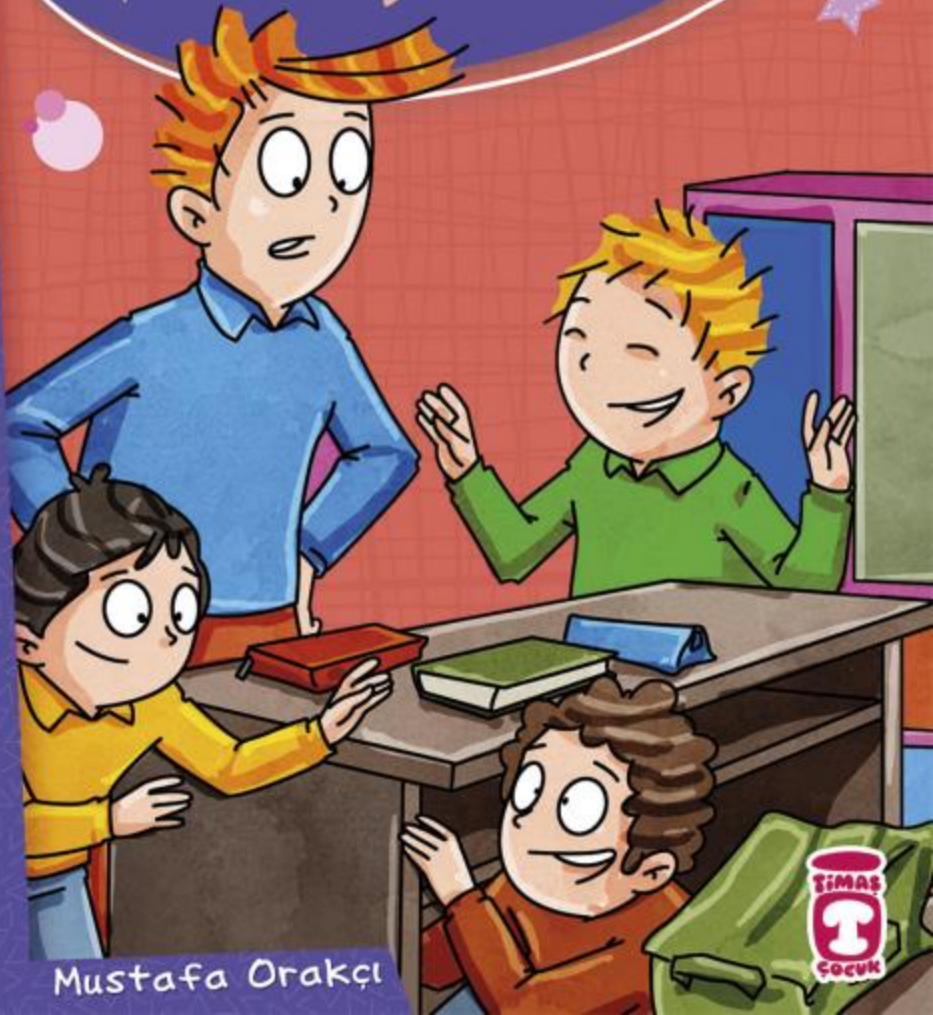

LEVENT

Okul Ne Zaman
Biter?

Mustafa Orakçı

OKUMAYI NASIL UNUTURSUN?

Yaz tatilinin nasıl geçtiğini anlayamadım. Şöyle rahatça dinleneceğim, sessiz kalacağım ve ayaklarımı uzatacağım zamanım olmadı hiç. Bir kafa dinleyemedim. Nereye gitsem o da yanımda geldi. O, kim mi? Tabii ki Mert! Okul dönemi yetmiyormuş gibi yaz tatilini de birlikte geçirdik. Ne zaman arkadaşlarımla bir yere gitmek istesem, anem hep Mert'i de yanıma ekledi:

– Oğlum kardeşin de hep evde, canı sıkılmıştır. O da gelsin sizinle...

– **Peki anne...**

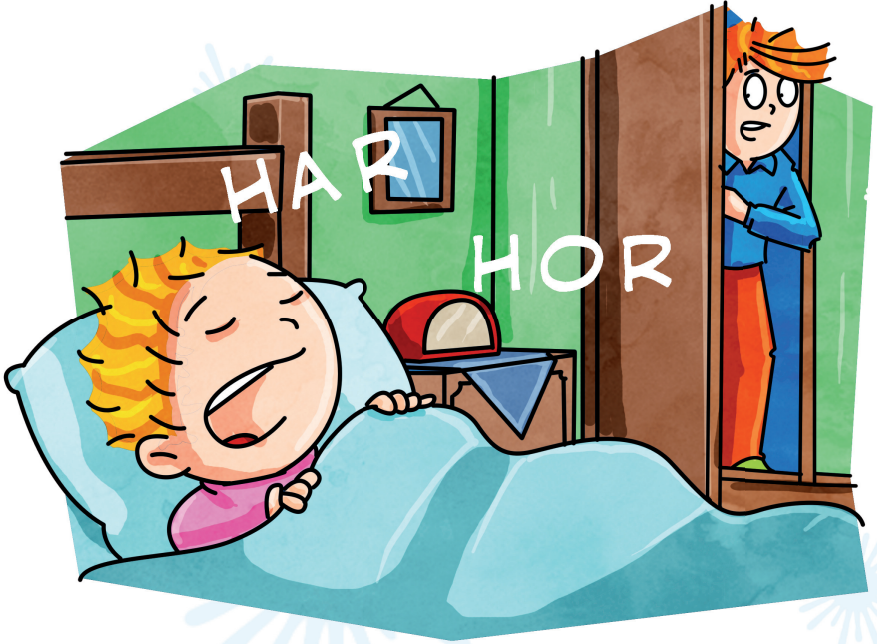
– Oğlum parka giderken Mert'i de götür. Hiç arkadaşı yok bu çocuğun. Haydi oğlum ona ağabeylik yap. Aslan oğlum.

– **Peki anne...**

Bütün tatilimi bu sözleri duymak ve peki anne, demekle geçirdim. Tabii sürekli **“Meeeert”** diye bağırarak geçirdiğimi de unutmamak lazım... Tuvalet ve banyo dışında neredeyse hiç ayrılmadık.

Okulun açılmasını iple çeker olmuştum. Gerçi okul açılrsa da teneffüste okul bahçesinde yanımdan ayrılmıyordu ama en azından kırk dakikalık derslerde yakamdan düşecekti...

Neyse sonunda okul başladı da Mert'ten kurtuldum. Yani tam olarak söylemek gerekirse Mert'ten kurtulduğumu sandım. Okulun ilk günü her zamanki gibi erkenden kalktım. Hemen giyindim. Doğruca Mert'in odasına gittim. Geçen seneyi daha dün gibi hatırlıyorum. Mert birinci sınıfa ilk başladığında sabahın köründe uyanıp hemen hazırlanmıştı... Ama bu kez öyle olmadı. Kapısını çalıp odasına girdiğimde Mert'i yatakta horul horul uyurken buldum.

– Mert, günaydın. Kalk bakalım. Haydi, Mert kalksana!

Mert gözlerini açmadan bana cevap verdi:

– Efendim a abey... Ne vardı?

– Mert bugün okulun ilk günü... Daha kalkmamıŐsın!

– A abey bu okul bitmez. Her sene ilk günü oluyor zaten. O yüzden biraz daha uyuyayım.

Mert'e ne dediysem kalkmadı. Uyandıramadım.

– Mert bak hemen kalk. Yoksa sonu çok kötü olacak. Tabii ki Mert kalkmadı.

Ben de bir insanı kaldırmak için insanoğlunun bulmuŐ olduğu en acımasız y n-

temi buldum. **SUYUN KALDIRMA KUV-
VETİNİ!** Masanın üstünde duran bardağın
dibinde kalan birkaç damla suyu aldım ve
Mert'in yüzüne döktüm. Mert neye uğradı-
ğın şaşırıldı. **CIYYYAK!** diye bir bağır-
dı. Kenara tutunmasa neredeyse yataktan
düşecekti. Kocaman bir nefes aldı.

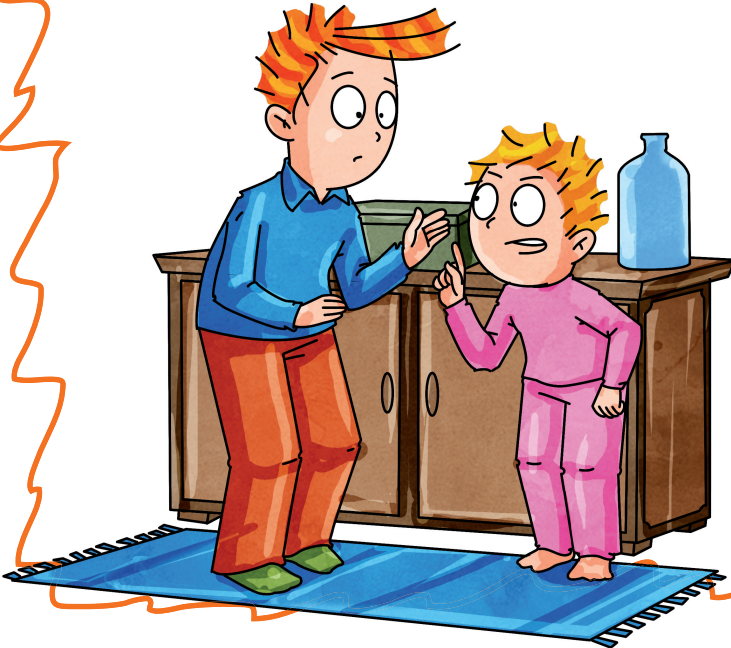
Arşimet'in bulduğu bu kuvvetin bu ka-
dar tehlikeli olduğunu bilmiyordum. Mert
öfkeyle peşime düştü. Canımı zor kurtar-
dım.

- Kaçma, gel buraya ağabey!

Ben kaçtım, Mert kovaladı. Ben kaçtım, Mert kovaladı. Kendimi mutfığa zor attım. Allah'tan annem mutfaktaydı da Mert bir şey yapamadı. Ama burnundan soluyordu. Beni anneme şikayet eder diye düşündüm ama öyle olmadı. Sakince yanıma geldi ve fısıldadı:

- İntikamım çok kötü olacak ağabey. Hem de çok kötü olacak. Gününü göreceksin!

Mert'in böyle söylemesi beni biraz korkuttu ama moralim bozulmadı. Okulun ilk günleri her zaman güzeldir. Çünkü yeni sınıf yeni yeni maceralar demektir...

Gerçi Mert'in beni tehdit ettiği kadar varmış bunu çok geçmeden anladım. Yaptığımı yanıma bırakmadı. İntikamını aldı. Ama siz şimdilik bu kadarını bilin.

Mert'in binbir nazla hazırlanmasından sonra okulun yolunu tuttuk. Geçen sene okulun açıldığı günü hatırlıyorum da Mert beni okula çekiştire çekiştire götürmüştü.

